

یک شبه ۴ آبان مصادف با شهادت حضرت امام حسن عسکری (ع) و آغاز امامت حضرت ولی عصر (عج) است.

برای ظهور آن حضرت روایات و احادیث زیاد و متواتری وجود دارد که هر یک ممکن است از سوی راویان آن، با زاویه ای خاص مطرح و برداشت شود. اما تاکنون کمتر از نگاه تحلیل وضعیت ساختار اداره جهان در شرایط کنونی و ظرفیت ساختاری موجود بحث به میان آمده است که در نظر دارد به اجمال بدان پرداخته شود.

جنگ جهانی اول که با تلفات بسیار سنگین انسانی همراه بود و محور منازعات بین قدرت های جهانی بر سر تقسیم سرزمین بود، جامعه ملل متحد تشکیل شد تا از بروز جنگ جهانی دیگر جلوگیری به عمل آید.

اما چنین ساختاری نتوانست آن طور که طرح ریزی شده بود عمل کند و در نتیجه جنگ جهانی دوم با گستردگی بیشتر اتفاق افتاد و محور منازعات در این جنگ دوم بر سر تقسیم بازارهای جهانی بود. با پایان یافتن آن، سازمان ملل متحد شکل گرفت تا ساختارمندتر از جامعه ملل متحد عمل کرده و از بروز جنگ و منازعات جهانی پیشگیری و مدیریت کند. منشور این سازمان در سال ۱۹۴۵ توسط کشورهای آمریکا، شوروی، انگلستان، فرانسه و چین تنظیم و به امضای ۵۰ کشور رسید و امروز ۱۹۳ کشور عضو آن هستند. ساختار این سازمان به نحوی ایجاد شده که در رابطه با مسائل مهم جهانی تصمیم گیری می کند و از طرفی به آمریکا و چند قدرت جهانی دیگر حق وتو داده شده است. این قدرت های جهانی در ارکان سازمان که عبارت از مجمع عمومی، شورای امنیت

شورای اقتصادی و اجتماعی، شورای حقوق بشر، دیوان بین المللی دادگستری و دبیرخانه نقش اصلی را ایفا می کنند و البته سایر کشورها نیز که طی فرآیندی انتخاب می شوند برای رعایت ظاهر دموکراسی در تصمیم گیری ها حضور دارند.

مقر سازمان در نیویورک می باشد ولیکن قریب به اتفاق سازمان های بین المللی تحت پوشش آن در ژنو مستقر می باشند. مانند سازمان های بین المللی، کار، بین المجالس

تجارت جهانی، ارتباطات، صلیب سرخ، بهداشت جهانی، جهانگردی، مهاجرت استاندارد، جمعیت، غذا و کشاورزی، کمیسیون عالی حقوق بشر و...

این سازمان ها در ارتباط با موضوعات سرنوشت ساز جهانی تصمیم می گیرند مانند: اقتصاد، نفت، انرژی اتمی توسعه پایدار، تجارت جهانی، استانداردها، مباحث علمی و فرهنگی و آموزشی، جمعیت، زمان، جوانان، اسکان بشر، امنیت جهان، کنترل تسلیحات و خلع سلاح، حفظ صلح، معاهدات و قوانین بین المللی و...

تا آنجا که رصد شده و می شود در راس سازمان های بین المللی شورای تصمیم گیری و سیاستگذاری وجود دارد که ۵ کشور مسلط عضو ثابت و دائمی بوده و بقیه کشورها تا ۱۸ نفر در مجمع عمومی هر سازمان انتخاب می شوند در نتیجه آن چند کشور عضو دائم نقش محوری و تعیین کننده دارند که اینجانب در سازمان بین المللی استاندارد که ضوابط فنی تولید و تجارت کالاهای صنعتی را تعیین می کند شاهد بودم اما به رغم چنین شناختی تصمیم به کاندیداتوری و حضور در شورای سازمان بین المللی در دهه ۸۰ گرفته شد و خوشبختانه ایران با تلاش و رایزنی گسترده موفق به عضویت گردید و تجربه ارزشمندی بود که می تواند برای سایر سازمان های بین المللی توسط دیگر دستگاه های اجرایی و نهادهای عمومی کشور اتفاق بیفتد و تا زمانی که ایران و کشورهای اسلامی و غیرمتعهد در تاروپود ساختار پیچیده و گسترده سازمان ملل و سازمان های بین المللی وابسته به آن حضور پیدا نکنند عملاً هیچ گونه نقشی برای مشارکت در اداره جهان نخواهند داشت و تابعی جزء خواهند بود. اما از بعد سیاسی نیز سازمان ملل متحد در دو دهه اخیر با طراحی مدلی تحت عنوان حکمرانی خوب و توصیه آن به کشورها به ویژه کشورهای در حال توسعه خواسته است تا آن را در کشور خود اجرا کنند و از این طریق پازل جهانی سازی از ابعاد سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی به نفع خود و تسلط کامل بر جهان را تکمیل کنند و سازمان ملل متحد در قامت یک سازمان دولتی جهانی ایده های دولت جهانی و دموکراسی جهانی را داعیه دار شود. بدیهی است که ظهور امام عصر (عج) با حاکمیت چنین ساختاری که در راس آن قدرت های مسلط و مستکبری مانند آمریکا، انگلستان و... هستند، تصویر سخت و شکننده می دهد مگر این که تجربه رخداد انقلاب اسلامی که توانست یک ساختار ۲۵۰۰ ساله را درهم شکند و ساختار جدید با ارزش های جدید و الهی و فطری ایجاد کند، گسترش یافته و نظام جهانی را در برگیرد و نظم جدیدی بر جهان کنونی مبتنی بر ارزش های پایدار الهی حاکم گردند. آن وقت است که زمینه های ظهور به حول و قوه الهی فراهم خواهد شد.

ان شاءالله